Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Udrag fra Moster Maria
Titel:
Citation: ”Fjorten eventyr og fortællinger”, i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366534224/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

ved mit Hjertes Valg. Den blotte Formodning derom vilde have betaget mig alt Mod til at anholde om deres Haand.»

»Afskyeligt – udbrød Maria med oprørt Følelse, og overvundet af den dobbelte Sindsbevægelse – Alt er mig klart, jeg skulde være et Offer for smaalige Formuesberegninger. Deraf denne ængstelige Omhu for at holde mig fast, deraf disse mistænkelige Advarsler for en Beiler. – Min egen Familie staaer som listige Forrædere omkring mig og Dem, ædle Mand! den Eneste som kan udrive mig af deres egennyttige Snarer, Dem vil man afmale mig som en Djævel, at jeg skal afskye og flye Dem. – Velan! der er min Haand, jeg troer Dem og elsker Dem, før mig til Altret hvad Øieblik De vil, og jeg er Deres.»

»Min Lykke overvælder mig» – sagde Hr. Hind, og hun sank i hans Arme. – »Erklær nu deres Søster deres faste Beslutning; men fordølg hende hvad jeg her har betroet Dem! Jeg gaaer, at besørge det Fornødne og imorgen afhenter jeg min elskede Brud.»

Med disse Ord var han forsvundet, og Maria fornam nu først, at hun havde en prægtig Ring paa sin Finger. Det var hende Alt endnu som en Drøm, da Søsteren traadte ind, og saae forfærdet paa den forvirrede Brud, som stod taus og tankefuld og stirrede paa den tindrende Demantring.

»Saa er det da skeet, hvad jeg gruede for – sagde Søsteren – hans glatte, falske Tunge har bedaaret dig og aflokket dig det ulyksalige Ord. Men tag det tilbage, giv ham den tilbage, denne falske, glimrende Ring, som trolover dig med en af Morkets listigste Sønner!»

»Nei Søster – svarede Maria rolig – mit Hjerte har dennegang ikke bedraget mig; men du havde Ret, forblindet var jeg tilforn, og nu forstaaer jeg først min Moders sidste Ord: vogt dig for den, som dit Hjerte har kjærest. Den, der dengang var mig kjærest, skal nu ikke længer gjøre mig til et Offer for sine smaalige Hensigter. Tal med Agtelse om min Brudgom, og søg ikke længer at sværte den Mand i mine Øine, som jeg imorgen rakker Haand for den Almægtiges Aasyn.»

»Saaledes har han altsaa indlokket dig i Snaren; dine Venner og Slægtninge har han gjort dig mistænkelige og revet enhver Støtte fra dig, at du dessikkrere skulde styrte i hans Arme. Fint, saare fint og klogt har han udspendt sit Garn, og dit forvildede Hjerte vil og kan nu ikke frelses. Er det din faste Beslutning, at ægte ham imorgen?»